

తండ్రిమనసు

కాలను వేంకటసుబ్బాప్రసాద

అనీ ఏలా చేయాలంట? చస్తున్నా ఒక్కడాన్ని. నీకేం వేళకీ తినడం తెల్పు— ముందుకదులు!” హాంకరిందిది కాంతమ్మ.

సుజాత అలాగే ప్రాణంలేనిదానిలా విన సాగింది కాంతమ్మ అరుపులు. హాంక రించగానే బెదిరి కదిలింది.

మూలనున్న బట్టలకేసి చూసింది. అన్నీ తీసి నీళ్లలో నానేసింది—నబ్బు పెట్టింది.

“నీ! వెధవ బ్రతుకు. తిట్టు తినని రోజులేదు తన జీవితంలో. రోజూ అన్ని పనులూ చేసే బడికెళుతున్నా పిన్ని కెందుకు తన మీద కోపం? తెల్లవారు జామునే లేచి అన్ని పనులూ ముగించి— పిన్నికి యే ఇబ్బంది కలగకుండా తను బడికెళుతుంది. తన చదువు గురించి పిన్ని ఇంతకాలం అభ్యంతరం చెప్పలేదు. కానీ ఇవాళ్ళికి ఆ చదువుక్కూడా స్వస్తి చెప్పవలసి వచ్చింది....ఈపాటికి తను బళ్ళో ఉండేది. భవాని వెళ్ళేఉంటుంది బడికి. ఇప్పుడు ఎస్సెల్సీ చదువుతోంది. తను కూడా ఎస్సెల్సీలో ఉండేదే! కానీ నాన్న పిన్నిని చేసుకున్న సంవత్సరం బడి మానేయ వలసి వచ్చింది. అప్పుడు తన ఆరోగ్యం దెబ్బ తింది. లేకపోతే తనూ భవాని క్లాసులో కూర్చుని ఉండేది!”

పదిపేనేళ్ల సుజాత ఆలోచిస్తూనే బట్టలు ఉతక సాగింది. ఆ ఉదయం బాధతో నిండిపోయింది బడి మానేయ వలసి వచ్చినందుకు.

‘ఇలా బడి మానేయాల్సి వచ్చినదాని బాధ కంటే నాన్న మవునమే తనకు బాధగా వుంది. అమ్మవుంటే ఇలా జరిగేదా?..... అమ్మా?!.....’

ఒక్కసారి సుజాత హృదయం ‘అమ్మా’ అని అరిచింది. ఎక్కడో దీరంగా నిరూ రిస్తున్న అమ్మకు వినపడలేదు సుజాత పిలుపు.

‘అమ్మవుంటే తను ఈనాడు బడి మానేయవలసి వచ్చేదికాదు.....ఆరోజు..... తనకి అప్పుడు బడేల్లే అయినా అమ్మ మాటలు ఇంకా జ్ఞాపకం ఉన్నాయి. ఆరోజు అమ్మ తనని ఒళ్ళో కూర్చో

“ఇంతవరకు చదివిన చదువు చాలు. గుర్తుకొచ్చాయి సుజాతకు. కళ్లు తుడుచు న్నూవ్వేం చదివి ఉద్యోగాలు చెయ్యక్కర్లా! కొని నిలబడిపోయింది. వూళ్ళొక్కర్లా — ముందా పుస్తకాలూ తండ్రి చంద్రయ్య ఇదంతా గమని అక్కడ పెట్టు. ఈ చాకిరి అంతా ఎవడు స్తూనే ఉన్నాడు. కానీ ఏం పలకలేదు. చేస్తాడు నీ మొగుడు?.....నే జెయ్యలే కండువా భుజంమీద వేసుకొని బయ టికి నడిచాడు. నమ్మా!” కాంతమ్మ పెద్ద పెట్టున అరి చింది.

ఆ అరుపులకు సుజాత భయపడింది. కళ్లు నీళ్లతో నింపుకుంది. శరీరం చనుటుపోసింది. వస్తున్న దుఃఖానికి ముక్కు వణికింది. కప్పీళ్లు తుడుచు కుంటూ పుస్తకాలూ టేబిల్మీద పెట్టే పింది. వాటివంక దీనంగా చూసింది ఒకసారి. బడి, బడిలో పిల్లలూమాష్ట్రారూ మించి మార్కులూ.....అన్నీ ఒక్కసారిగా అలా మవునంగా వెళ్లిపోతున్న తండ్రి వంక వో క్షణం చూసింది. బాధకి దుఃఖం పెల్లుబికింది. కానీ, పిన్ని— సవతి తల్లి—కనపడగానే దుఃఖాన్ని మింగింది— ఈశ్వరుడు గరళాన్ని మింగినట్టు. “అలా నంచున్నావేం మొద్దల్లే ? ముందు బట్టలుతుకు—బండెడున్నాయి. నువ్వలా పుస్తకాలు పుచ్చుకొని దొర సానిలా చదవడాని కెళితే నేను ఈ పను

బెట్టుకుంది. హృదయానికి హత్తుకుంది అమ్మ చల్లటి హృదయంలో తను ముడుచు కొంది.

“అమ్మాయిని డాక్టర్ చదివిద్దాం. నేనెలాగూ చదువుకోలేదు. దాన్నన్నా చది విస్తాను.....ఏవండీ?.....” నవ్వుతున్న నాన్నకేసి చూసింది అమ్మ.

“ఏం బాగా చదువుకుంటావా మరి? రోజూ బడి కెళ్ళాలి. నేను పంతులుగారితో చెప్పాను. ఆయన చాలా మంచివారు. నువ్వు రోజూ పెందరాశిలేచి, శుభ్రంగా స్నానం చేసి బట్టలేసుకొని బడికెళ్ళాలి. అలా నువ్వు రోజూ వెళితే నీకు రేపు కొత్త బట్టలు కుట్టి పెడతా. ఏమ్మా! ఏం వెళతావా?” అమ్మ తనని గడ్డం పుచ్చు కొని అడిగింది. తను తలూపగానే హృద యానికి మళ్ళా హత్తుకుంది.

మరో సంఘటన. “అమ్మా! నాకు తెలుగులో డెబ్బై మార్కులు వచ్చాయి. మిగతావాటిల్లో కూడా బాగా వచ్చాయి” తను అమ్మతో పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్లి చెప్పింది. అమ్మ ఎత్తుకుంది తనని.

తర్వాత కాసేపటికి మాషారుకూడా వచ్చారు. “అమ్మాయి ఘస్టుగా చదువు తోందమ్మా. ఈ సంవత్సరం కాగానే ఘోస్కూల్లో చేర్చిద్దాం. పట్నం పోవలసిన పనిలేదు. ఈ సంవత్సరం పైస్కూలు మొదలు పెడతారు” అన్నారు.

నాన్న నవ్వాడు. అంతా విని తనని ఎత్తు కున్నాడు. తన కళ్ళమీద ముద్దు పెట్టు కున్నాడు. “అలా చదువుకోవాలి మరి” నాన్న కూడా గుండెలకు అదుముకున్నాడు. కానీ, తర్వాత కొన్ని రోజులకు?

అమ్మకి చిన్న జ్వరం వచ్చింది. మాడో రోజుకు ఎక్కువైపోయింది. అమ్మ మంచంలో ప్రక్కనే కూర్చుంది తను. అమ్మకి ఏదో, బాధగావుంది మనస్సులో.

“అమ్మా!” పిల్చింది తను.

“తల్లీ!” కన్నీళ్లు పెట్టుకొంది అమ్మ.

“పూరుకో రంగా—పూరుకో, నీకేం భయంలేదు. తగ్గుతుంది” నాన్న బొంగురు కంఠంతోనే అమ్మతో చెప్పాడు.

అమ్మ అదోలా నవ్వింది. ఆ గదంతా మందు సీసాలతో నిండి పోయింది. అంతా మందువాసన.

మరో రెండురోజులకి అమ్మ చెప్పింది నాన్నతో. అప్పుడు అమ్మ కళల్లో నిండా నీళ్లున్నాయి.

“నాకు తెల్పు.....నేను బ్రతకనూ..... ఏవండీ! పాపని బాగా చూసుకుంటారు కదూ? బాగా చదివిస్తారుకదూ?”

అమ్మ కళల్లో నీళ్లు గబ గబా బయటికి ప్రవహించాయి.

“పూరుకో రంగా! అలా భయపడకూ! కాసేపు మాట్లాడకూ. నీ ప్రాణానికేం భయంలేదు రంగా!” నాన్న ఎందుకో ఏచాడూ.

డాక్టర్ వచ్చాడు. మామూలుగా మందు లిచ్చాడు.

నాన్న డాక్టర్ వంక దీనంగాచూసాడు.

“తెలవారితే ఏ సంగతి చెప్పగల్గు!”

డాక్టర్ మాటలు వినవద్దాయి నాకు.

అమ్మ మత్తుగా నిద్ర పోతోంది—ఇంజక్షన్ వల .

“డాక్టర్ గారూ! ఎలాగైనా నా రంగని కాపాడండి! ఈ పాపని తల్లిలేనిదాన్ని చేయకండి. మీ కెంత డబ్బు కావాలన్నా ఇస్తాను.....డాక్టర్ గారూ!” నాన్న డాక్టర్ చేతులు పట్టుకొన్నాడు. తను అమ్మనుంచం దగ్గరేవుండి అంతా చూస్తోంది.

నేను దేవుణ్ణికాదు అన్నట్టు డాక్టర్ అదోలా చూసి వెళ్లిపోయాడు.

ఇంటినిండా బంధువులు. పెళ్లికొచ్చి నంత జనం వచ్చారు.

అమ్మ మొహంమీద ముంగురులు చిరు గాలికి ఎగురుతున్నాయి. అవి ఏమిటో సైగ చేస్తున్నాయి. తెల్లటి దుప్పటి అమ్మ గుండెల వరకు కప్పబడి వుంది.

బాబాయి తనని బయటికి తీసుకొచ్చాడు ఎత్తుకొని. బాబాయి తన మొహం లోకి చూసి గుండెలకు హత్తుకున్నాడు. తన మోడ తడిసింది.

తెల్లవారింది.

తెల్లటి దుప్పటి అమ్మ మొహంవరకు కప్పేసివుంది. నాన్న గుండెలవిసేట ఏడుస్తున్నాడు. అప్పటికి తను అర్థం చేసుకో

కలిగింది. తనూ ఏడ్చింది.

ఆరోజూ అంతా ఏడుస్తూనేఉన్నారు.

“ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావ్? బట్టలకు సబ్బెట్టి, అలా గుడ్డిదానిలా గాలోకి చూస్తూ కూర్చున్నావే?” కాంతమ్మ సుజాత దగ్గరగా వచ్చి అరిచింది.

సుజాత ఆలోచనల మేడ కూలిపోయింది.

* * *

తర్వాత—

వలపురి బలవంతాన చంద్రయ్య రెండో పెళ్లి చేసుకోక తప్పలేదు.

చంద్రయ్య జీవితంలోకి కాంతమ్మ ప్రవేశించింది. కానీ రంగరూపంతో నిండిన అతని హృదయం కాంతమ్మ ఎడల ఉడా సీనత చూపించింది.

రోజూ పొలం వెళ్లేవాడు. పొలం పనులు చూసుకొనేవాడు. సుజాతకు దగ్గరుండి అన్నీ కనుక్కునేవాడు. కాంతమ్మకి కోపం మిన్నంటింది. ఆ ఉడాసీనత భరించలేకపోయింది. కాంతమ్మ తల్లితండ్రులు తమ కూతురి బాధచూసి కుమిలిపోయారు.

వో పండుగరోజున చంద్రయ్యవద్దను కుంటూనే అత్తవారింటికి వెళ్లాడు. అక్కడ మూడు రోజులన్నాడు.

కొన్ని రోజులకే చంద్రయ్య మారి పోయాడు. సుజాత బాగోగులు అతను పట్టించుకోడం చూసేసాడు. కారణం లేకుండానే తమ్ముడు నారాయణతో ఫుర్నణ పడ్డాడు.

అన్న పరిస్థితిడూపి నారాయణ ఆశీ ర్యపోయాడు. ఈ వింత మార్పు అతన్ని కృంగదీసింది. సుజాత భవిష్యత్తు ఏమిటి? అనే ప్రశ్న అతనిలో చెలరేగింది.

అన్నతో ఫుర్నణపడ్డరోజు నారాయణ ఎంతో బాధపడ్డాడు. ఆరోజురాతల్లా నిద్ర పట్టలేదు. ‘అన్నయ్య ఎలా మారిపోయాడు’ అన్నదే అతని ప్రశ్న.

‘మీ పిచ్చిగానీ, బావగారు మారడంలో ఆశ్చర్యం ఏమీలేదు. ఆయనకు మందు పెట్టారు’ పార్వతి అంది.

భార్య మాటలు విని నారాయణ నిశ్చేష్ట డయ్యాడు.

* * *

హాంబి ప్రెస్. 245
1927

హాంబి
అభరణములు

296

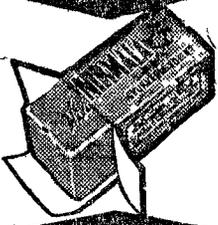
158

207

నంది గోల్డు కవరింగ్ వర్క్స్
చిలకపల్లె, మచిలీపట్నం-2, ఇందియా

నిర్మల

అయిదేసిదిక్
వాయిదేట్ సబ్బు

అన్నిదర్శన వ్యాధులను పోగొట్టి
చర్మమును ఆరోగ్యము గాను,
పరిశుభ్రముగాను వుంచును

నిర్మల క్రెమి కల్సన్, కాశ్మీర్-2.

విజయవాడ : ప్రగతి విజన్స్, విజయవాడ-1.

తండ్రి మనసు

మజాత సూరిగా బడికి వెళ్ళడం మానేసింది. ఇంటి పని చెగుడంలోనే మునిగిపోయింది. ఈ పనులు అన్నీ చేయటానికి ఈ ఇరవై రాలగు గంటలు చాలవు" అప్పుడప్పుడు అనిపించేది సుజాతకు.

వారాయణ అన్నయ్య ఇంటి ప్రక్కనే ఉంటున్నాడు. పది దగ్గరిగా ఉండడంవలన సుజాత వరిస్థితి గమనిస్తూనే ఉన్నాడు. పొరగి పొరగి చూడ మాన్పించేది.

"మాడుకార్యులీ కన్నకూతురుకు చదువు చెప్పించడం మాన్పించి తన బావమరికి చదువు చెప్పిస్తున్నాడు. పోనీ వాడైతే చదువుతున్నాడే సవ్యంగా అంటే అదీ లేదు. మొన్న మధ్య తెల్పింది వాడికి అన్నీ చెడాలవాలే నట. తాగుతాడట! నలుగురు స్నేహితులతోను కలిసి రూములో పేకాట ఆడడం. ఇదీ వట్టులో ఆయనగారి చదువు. మరి అన్నయ్యకు ఇది తెల్యే తెలియవో కానీ ఆయన మాత్రం నెలనెలా డబ్బు విక్రమ గానే పంపిస్తున్నాడు. ఇకంతా ఈ చదివ గారి ప్రోత్సాహం. ఎలాగైనా తమ్ముడు కదా!"

పొరగి నింటూ ఉండిపోయింది.

"నా బాధల్లా ఒక్కటే, పొరగి! సుజాతను చదువు మాన్పించేయడమే. రంగ చదివ చదువేదో తెల్సా? సుజాతను డాక్టర్ దుస్తుల్లో చూడాలని వుంది అనేది. అన్నయ్య వరే అలాగే చదివిస్తాను డాక్టర్ కోర్సు" అనేవాడు. ఆ మాటలన్నీ ఈంజు ఏమయ్యాయి? రోజూ సుజాతను చూస్తునే ఉన్నాంకదా! వరై నబట్టలు లేవు. ఆస్తి లేక మాడుతున్నారా? కన్నకూతురికి ఏనేం కావాలో కూడా అన్నయ్య బొత్తిగా వట్టించుకోడం లేదు. ఇలా ఎంతకాలం? నేను సుజాత బాధ చూశేను సొరగి. ఆ తిట్లు, దెబ్బలు, చీ చీ! అవిడ అనలు మనిషేనా? ఏమనాలి." నారాయణ ఆశేకంగా అన్నాడు.

పొరగి మెల్లగా అంది "పొరగిండీ! అవిడ వివగల్గు. అనలే భరించలేం అవిడతో కయ్యం."

వారాయణ తగ్గడు.

అలసట? నాకు లేదు!

విజం, రోజంతా నేను శ్రమించినమాట విజం. ఇంటికి తిరిగివచ్చేటప్పుడు క్రెక్కిరిసివున్న బస్సులో నిలబడినానుకూడా. ఇంటికి చేరేసరికి అరిసిపోయాను. కానీ, ఇప్పుడు అలసటలేదు. డిప్లొమామిచ్చే ఓవోమాట్ ఒక కప్పు త్రాగగానే అలసటలా తీరిపోయి ఉద్రేకం కలిగింది. కొత్తగా పరిశుభ్రకరణ చేయబడిన శక్తివదాయిని ఓవోమాట్ మజుబులలో అంతరితీ వచపాళ్లు కలిగిన పోషకాహార పావీయం.

ఓవోమాట్

శ్రీ పుడ్ల ప్యాట్స్ & పెర్మిలైజర్స్ లిమిటెడ్
తాడేపల్లిగూడెం, ఆంధ్ర ప్రదేశ్
సెల్స్ అండ్ డిస్ట్రిబ్యూషన్ :
115-బి, వెతాటి సుబాసి చంద్రబోస్ రోడ్, మద్రాసు-1

EP-FP-13 TEL

పెళ్లికా వింతకారం లేండి. సుజాతకు పెళ్లిడు వచ్చింది. ఏదన్నా సంబంధం కూర్చో పని. ఈ నరకం నుంచి తప్పా కుంటుంది." పార్వతి మెల్లగా అంది.

వారాయణ ఆలోచించాడు.

'అవును' అన్నాడు మెల్లగా.

సుజాతకు మంచి సంబంధం చూడాలని వారాయణ అన్నేపిస్తున్నట్టు కాంతమ్మకు తెలియగానే అంతెత్తు లేచిపోయింది చు ద్రయ్య మీద.

"పెళ్లి సంబంధం చూడ్డానికి ఈయన బెహరంట? ఇక్కడ అంతా చచ్చారనుకున్నాడా ఆయన? దానికేం పెళ్లి ప్రయత్నాలు చేయ క్కలేదు. వా తమ్ముడున్నాడు. రాజా లాంటి సంబంధం. ఇంకా పరాయి సంబంధం దేనికి?—కట్నాలు దండం." మనస్సులో కోర్కెను బతుకు పెట్టింది కాంతమ్మ.

చంద్రయ్య విన్నాడు. కానీ మౌనంగా ఉన్నాడు మామూలుగానే.

ఈ విషయం సుజాత గుండెల్లో రాయి పడ్డట్టుంది.

సుజాతరావు మామయ్యతో కనుక పెళ్లా?

మామయ్య ఎటువంటివాడో నాన్నకి తెలికపోయినా తనకు తెలిదూ? తాగుతాడు. అంజన తాగే కదూ ఇంటికి వచ్చాడు. పైగా మామయ్య చదివేది ఏమిటో బాబాయి అంతా చెప్పాడు.

ఆ మామయ్యతోనేనా తనకు పెళ్లి? అమ్మ చనిపోయినప్పుడు ఎంత ఏడ్చిందో, అంత ఏడ్చింది సుజాత.

కాంతమ్మ లేచి సమయంలో సుజాత బాబాయి ఇంటికి వెళ్లింది.

"పిప్పీ!" బాపురుమంది సుజాత పార్వతి వళ్లో తల దాచుకుంటూ పార్వతి కళ్లు చెమర్చాయి.

"ఊరుకో సుజాతా! బాబాయితో నేను వెబుతాను. ఆయననుండగా నీకేం భయం లేదు. విప్పలా ఆ తాగుబోతుకి కట్టలేదు తుంటే మేం చూస్తూ పూరుకుంటామా నీకేం భయంలేదు."

సుజాతని ఓదార్చింది పార్వతి. తనకూ తెల్పు ఏమీ చెయ్యలేమని. కానీ సుజాతకు

తండ్రి మనసు

దైర్యం చెప్పడానికోసం అలా అనక తప్పలేదు పార్వతికి.

ఆరాతి వారాయణకు ఇదంతా చెప్పింది. వారాయణకు ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

"ఏవండోయ్ మా తమ్ముడ్ని పరీక్షలు అయిపోయిన వెంటనే బయలుదేరి రమ్మని రాయండి. వాడి దగ్గర రావడానికి దారి ఖర్చులుండకపోవచ్చు. వోవంద వసీయార్లరు చేయండి."

"ఎందుకు?" చంద్రయ్య అడిగాడు.

"అయ్యో! ఎందుకేదిటండి? ముహూర్తాలు దగ్గర కొచ్చేస్తున్నాయి. మంచి రోజు చూసి రమ్మని మానాన్న రాశారు. పెళ్లి విషయం మాట్లాడానికి. అందుకే ఇవాళ బయలుదేరా." అంది కాంతమ్మ చంద్రయ్యను సూటిగా చూస్తూ...

"ఏమిటి వలకరేం?" అంది.

"ఇవాళే వెళుతున్నావా?"

"అవును. ఏం?"

"ఏంటేదు—నరే వెళ్లు." చంద్రయ్య అక్కడ్లించి లేచి వెళ్లిపోయాడు.

కాంతమ్మ ప్రయాణానికి సన్నదు రాల యింది. చంద్రయ్య కాంతమ్మని తీసుకొని స్టేషన్కి వెళ్లాడు.

సుజాత గబగబా గదిలోకి పారిపోయింది. చీకలైతా లైటు వేయలేదు. అలా ఏడుస్తూ వుండిపోయింది.

* * *

"ఆవిడ వూరెళ్లింది" పార్వతి అంది భోజా నికి కూర్చున్న వారాయణతో.

"దేనికి?" అడిగాడు.

"సుజాత పెళ్లి గురించే. బహుశా ముహూర్తం ఏర్పాట్లు గురించే ననుకుంటాను." అంది.

వారాయణకి భోజనం సహించలేదు. మధ్యలో లేచి పోయాడు. పార్వతి బాధ పడింది.

వారాయణ వరండాలోకి వచ్చి ఆలోచించ సాగాడు. 'తనకూ అన్నయ్యకూ మాటలు పోయి రెండేళ్లు అవుతోంది. ఇప్పుడు

సుజాత గురించి మార్గోడితే ఆయన ఒప్పుకోడు. అసలే పట్టుదల మనిషి. ఇప్పుడీ విషయం ఆయనతో ప్రస్తావించడం వలన బాధం కనిపించదు. బహుశా తను కనిపించ గానే ఆయన లేచిపోవచ్చు. తనతో మాట్లా డానికి ఆయనకు బొత్తిగా ఇష్టంలేదు.

ఈ పెళ్లి విషయం ఆయనతో ప్రస్తా వించడం ఒకవిధంగా సుజాతకు అన్యాయం చేసినట్టు అవుతుంది. ఆయన పట్టుదలగా తన బావమరిదికి ఇచ్చి చెప్పేయొచ్చు. కానీ ఈ విషయం పరిష్కరించే మార్గం ఏమిటి? ఈ పెళ్లి ఎలా ఆగుతుంది?

వారాయణ బుర్ర వేడెక్కిపోయింది.

పార్వతి వారాయణ పరిస్థితి గమనిం చింది.

వారాయణ భార్య వంక చూసాడు.

"పార్వతీ! ఈ పెళ్లి విషయం మీ బావ గారితో మాట్లాడగలవా?" అన్నాడు వా శా త్తుగా.

"బావగారితోనా? నేనా?" ఆశ్చర్యంతో అంది.

"అవును పార్వతీ! నువ్వే వెళ్లాల్సి. నేను వెళితే, మా మధ్య మాటలు కుదరవు. ఆయన పట్టుదల మనిషి. నీకు తెల్సా. ఈవిడ ఎలాగూ వూరు వెళ్లింది. ఈవిడ వచ్చేలోపులో మనం సుజాత పెళ్లి ప్రయ త్నం ఆగేట్టు చేయాలి." అన్నాడు.

సుజాత అన్నం పెట్టింది తండ్రికి. తిని లేచాడు. సుజాత అన్ని కడిగి తన గదిలోకి వెళ్లింది. లైటు ఆర్పేసింది. చంద్రయ్య దొడ్లో మంచం వాలుకున్నాడు. వెల్లికిలా పడుకొని ఆకాశం వంక చూస్తూ వుండి పోయాడు.

అడుగుల చప్పుడయింది.

"సుజాతా!" అన్నాడు చంద్రయ్య. కూతుర్ని అంత లాలిత్యంగా పిలవడం చూసి తనకు తానే ఆశ్చర్యపడ్డాడు చంద్రయ్య.

"నేను బావగారా?" అంది పార్వతి.

చంద్రయ్య గబ్బా మంచమించి లేచి కూర్చున్నాడు. ఎదురుగా దూరంగా పార్వతి నుంచోనుంది.

"నువ్వు పార్వతీ!" అన్నాడు. అతని గొంతుక అదోలా ధ్వనించింది.

పార్వతి మాట్లాడలేదు. ఎలా మొదటి
పెళ్ళాలో తెలియలేదు. చాలాసేపు
వోనింగా ఉండిపోయింది.

చంద్రయ్య గమనించాడు.

“నుజాత పెళ్ళి గురించేనా?” అదోలా
వవాడు చంద్రయ్య.

పార్వతి ఆశ్చర్యపోలేదు.

“నాకు తెల్సు పార్వతి. నారాయణకి
ఈ పెళ్ళి ఇష్టం లేదని తెల్సు. వాడి బాధ
చాకు తెల్సు. కానీ నాతో మాట్లాడడు.
వాడికున్న పట్టుదల వాకేనా లేంది?”
చంద్రయ్య గొంతులో బాధ ద్వనించింది.

“ఇంకె విషయం - పార్వతి! నుజాతతి

ఈ పెళ్ళి ఒరగడు.” అన్నాడు.

పార్వతికి ఆశ్చర్యంతో మాట రాలేదు.

“నుబ్బారావు ఎలాంటి వాడో మొన్న
చెల్లనపుడు కనిపెట్టావు. ఒత్తి తాగుబోతు
వెధవగా మారాడు. మత్తులో నన్నే గమ

ముచ్చుతైన
ఊంగరాల జుత్తు రహస్యం

కాస్టోరల్

మంచి సువాసనగల ఆముదం

ది కంకర్తా కెమికల్ కం. లి.
కంకర్తా-29.

6457-177-63

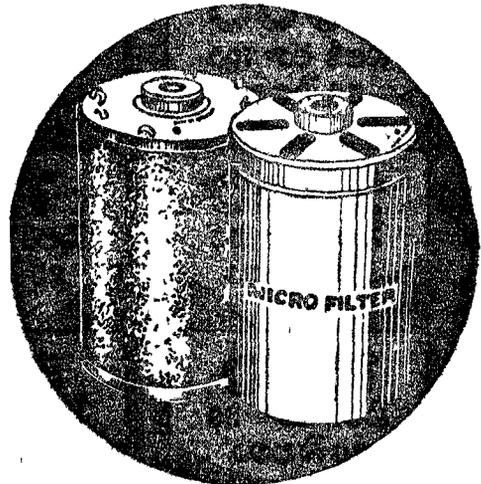

రిపేరి ఖర్చులు
తగ్గవలెనంటే మైకో
ఫిల్టర్ ఇన్ సర్ట్ లనే
తప్పక ఉపయోగించండి

MICO

LICENCE **BOSCH**

ASP/MICO/41 TEL

మోటార్ ఇంజనీస్ కంపెనీ లిమిటెడ్ బెంగళూరు

అధికారము పొందిన మా ప్రతినిధులు : టుర్నా డిస్ట్ రికాస్, గోపాలెడ్డి రోడ్డు, విజయవాడ-2 * ఇన్ డస్ట్రియల్ ఇంజనీయర్లు, 325,
అంబాడల్ వీధి, మదరాసు-1 * కేసెల్ ఆటో అండ్ హార్వేస్టర్స్ ల్యు, కాళేశ్వరరావురోడ్డు, జకంగిహనుపేట పోస్టు, విజయవాడ * వయనియర్
జట్ మోటార్స్, బ్రంకురోడ్డు, గుంటూరు-1 * ఏవియర్ ఏజెన్సీ, “దుర్గాభవన్” 141 రాష్ట్రపతిరోడ్డు, సిరిందరాపాడ్ * శ్రీ రామ
రాస్ మోటార్ (ట్రాన్స్ ఫోర్ట్యు స్ట్రై) వేట్ లిమిటెడ్, పోస్టు థాక్స్ 30, 42, సుభాష్ రోడ్డు, కాకినాడ * శ్రీ రామ మోటార్ (ట్రాన్స్ ఫోర్ట్యు
స్ట్రై) వేట్ లిమిటెడ్, శివాలయం వీధి, బందర రోడ్డు, విజయవాడ-2 * శ్రీ రామ రాస్ మోటార్ (ట్రాన్స్ ఫోర్ట్యు స్ట్రై) వేట్ లిమిటెడ్, బాదారాజుపేట్,
పాలేరు రైల్వే స్టేషన్, విశాఖపట్టణము-4.

తండ్రి మనసు

పుష్పము మీ ఆదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవననిస్తే, మీ సరియైనవర్షము గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డుపైన మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళనివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామానూ, వెంటనే వ్రాసినవండి. జ్యోతిష శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ అగాయతు 12 నానములలోను మీయొక్క ఆదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, వివ్వహారములో మీకు జయము కలుగునో, ఉద్యోగం పెషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశమునను, తీరయ్యాతలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాంటి, అకస్మాత్ ద్రవ్యలాభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మానవారీగా వ్రాసరు. 1.25 పై. అకు మాత్రము 2. 5. గా సంవత్సరము. (వి. పి. ఛార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్ట ప్రభావములేవైనా ఉన్నయెడల శాంతిచేయు విధానం కూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై నవంపబడును. మేము పంపిన భోగ్యాన్ని మీకు తృప్తిగా లేనివిడం పై కము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించండి. అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT. DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTISHI (A. W. P.)
JULLUNDUR CITY.

కొత్త చీట్లలు

10000
నెలకీ రూ 200
50 నెలలు

1000
నెలకీ రూ 20
50 నెలలు

5000
నెలకీ రూ 100
50 నెలలు

1250
నెలకీ రూ 50
25 నెలలు

2500
నెలకీ రూ 50
50 నెలలు

750
నెలకీ రూ 50
25 నెలలు

1500
నెలకీ రూ 30
50 నెలలు

500
నెలకీ రూ 20
25 నెలలు

మార్గదర్శి

బిట్ ఫండ్ ప్రయివేట్ లిమిటెడ్
అదిట్ సెంటర్ హైదరాబాద్
ఫోన్: 46225.

నించలేదు. అటువంటి వాడికి నా కూతుర్ని ఇవ్వనా? అది జరగదు. సుజాతకి బంగారం లాంటి సంబంధం చేస్తాను. ఈ కాస్త ఆస్తి వాడి చదువు కోసం తగలేకాను. ఇక నైనా కళ్లు తెరిచాను. లేకపోతే నా సుజాత గతి ఏమయ్యుండేదో?" చంద్రయ్య కళ్లలో నీళ్లు కన్పించాయి సార్వతికి.

“అమ్మయ్యో! ముహూర్తం నిర్ణయించడం అయింది. వాడికి రమ్మని రాసారా? ఇవాలే రాయండి...మావాస్తవంగా కట్టం పదివేలు మాత్రమే అడిగారు. పరే అనక తప్పిందిగాదు. అన్నట్టు మనియార్డరు పంపించారా?” అడిగింది కాంతమ్మ.

“అయ్యో! పరేలేండి. ముందు ఉత్తరం రాయండి రమ్మని” బలవంతం చేసింది కాంతమ్మ కాంటం కలం చంద్రయ్యదగ్గ రుంచింది.
“నాకే కనక చదువొచ్చుంటే నేనే రాసేదాన్ని. ఈపాటికి” నవ్వింది కాంతమ్మ. చంద్రయ్య కాంటం మీద ఇలా మొదలెట్టాడు.

“సుబ్బారావుకి! ఇంతకాలం నేను పన్నిటిని బూడిదలో పోస్తున్నానని తెల్పింది. నీ కోసం ఎంతో గర్బు చేశాను. కానీ నీ ప్రవర్తన ఈనాటికీ తెల్పింది. ఇకనుంచి ఒకపైన కూడా నువ్వు నా దగ్గర్నుంచి విదురు చూడకూ. సుజాతతో నీకు పెళ్లి కల్గొ.”
సంతకం పెట్టి ఉత్తరం మడిచాడు. “ఏది చదవండి!” కాంతమ్మ అంది.

చంద్రయ్య మడత విప్పాడు మళ్ళా. “వద్దులేండి. సరే ఆలస్యం అవుతుంది ఇలా లేండి.” అని ఉత్తరాన్ని లాక్కుంది. కాంతమ్మ. తనే మడిచి కవర్లో పెట్టింది. పాలేరును కేకవేసి పిల్లి ఆ కవర్ని ఇచ్చి “త్వరగా పోస్టు చేసేరా!...త్వరగా” నొక్కి చెప్పింది కాంతమ్మ. అవిడిచిన పావలా కాసు కూడా ఆనందంగా అందుకున్నాడు ఆ పావలు. ●